

అనువాదిత కెత్త

“ఇమ్మోందు స్వాదిష్టవాద మధ్యవస్తు నాను కుడిదే ఇరలీల్!” బాయి చెప్పిరిసుత్తా త్రియోలి హేళిద.

“నమ్మ అద్యష్ట ఎన్బేకు.”

ముందిన కేలవు తాసుగళన్న అవరు కుడియుత్తా, మాతనాడుత్తా కళేదరు. మధ్య కుడియువుదు దినిత్తెద కేలసాగిద్దరూ, శిష్టాచార కాపాడువుదు అగ్యవాగిత్తు. కుడితహాందిగే రాపాయిరవాగవ ప్రకీయెయస్తు అనుభవిసువంతాగాలు మధ్యద ఒండోందే గుటుకన్న బాయి తుంబా హోరాశస్తు నిధానవాగి ఆస్వాదిసబేకు. కాలుగళ మేలిన నియంత్రణ కళేదుకోండు గాళయల్లి తేలాడువ క్షణగళు అత్యమాల్యవేందు త్రియోలి పరిగటిస్తాడు. మేలింద కళేగే నోఁడుత్తా, “ఇప్ప యావ హుచ్చప్పన కాలుగళప్పా!!” ఎందు అళ్ళకిరిపడువ ఘుస్కే తలుపువ క్షణవస్తు అవను ఎదురు నోఁడుత్తిద్ద.

సుత్తులూ అంధకారక కెదిరువ విచారమనదక్కాగుత్తే లే అవను ఎద్దు మోంబ్సియన్న హజ్జలు ఎద్దు నింత. ఈ వరేగే అనాభవాగి కాటస్సుత్తిద్ద కాలుగళు తన్నపే ఎందు గొత్తుదాగ అవను ఆళ్ళయిపట్ట. అపు నేలవసే శ్రీసదె గాళయల్లో నేడేలాడువుదన్న నోఁడి అవనిగే ఆళ్ళయివాయితు. నోఁడోణివేందు అవను స్థూదియో తుంబా ఓడాడహిదిద. అవనిగే గాళయల్లి తేలాడువ అనుభవాయితు.

“ఇంద్రీ కేళి...” తారాడుత్తా అవను సోఫాద బళి బందు హేళిద. “ననగోందు హేస ఆలోచనే హోళితా ఇదే...”

“ఏనదు?”

“నిను నన్న ముద్దిన హుడుగ కురుపి కాలుక్కో. ఆదరూ, నన్న మట్టగే నిసోబ్బ మహానో కలావిద. నిస్తుదోందు పేంటింగో ననగే బేకే బేకు.”

“ఒందే ఏకే? నిస్తుల్లా పేంటింగోగళన్న నినే తేగెదుకోండు హోగు. నాను నిస్త హెండతియ జతే బకళ ముఖ్యవాద విచారవస్తు మాతనాడుత్తిద్దేనే. ననగే తొందరే కోదచేయిద.”

“హుడుగా, హాగల్ల! నాను హేళుత్తిరువుదన్న సరియాగి కేళు. నిన్న అంతహదోందు, సదా నన్న బళి సదా ఇరువంతక పేంటింగో ననగే బేకు. ఎల్లిగే హోదరూ, ననగే ఏనే ఆదరూ అదు నన్న జతెయల్లో ఇరబేకు.” హుడుగన మోణికాలన్న తమ్ముత్తా త్రియోలి హేళిద.

“అవరు హేళుత్తిరువుదన్న కేళు.” హుడుగనిగే త్రియోలియ హెండతి హేళిదలు. త్రియోలి హేతులాడిగి:

“నిను నన్న బేస్తు మేలే బందు చిత్త బరేదు అదర మేలే ‘ట్యూటిల్’ మాడబేకు. ఇదు నాను సాయువవరేగా నన్న బేస్తు మేలే ఇరుత్తదే.”

“ననగే కుడిద్దు తలేగేరిదే. ఆద్దరిందలే ననగే ఇంతక హుచ్చ ఆలోచనేగళు హోళేయుత్తిపే!”

“హచ్చే హోయ్యువుదు హేగెందు నాను నినగే కలిసుత్తేనే. ఒమ్మె నోఁడిదరే సాకు, ఎళే మక్కలు మాడబహుదు.”

“నాను ఎళే మగువల్ల.”